

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/148/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3818202293
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Stanislava Kollárová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3818202293.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ing. Miroslava Mandáka a členiek senátu Mgr. Stanislavy Kollárovej a JUDr. Ivety Sopkovej v právnej veci žalobcu: E. T., bytom T. XX/XX, J., právne zastúpeného: Prosman a Pavlovič advokátska kancelária s.r.o., so sídlom Hlavná 31, Trnava, IČO: 36 865 281, proti žalovanému: Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Teplická 7434/147, Piešťany, IČO: 36 234 176, právne zastúpeného: Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA s.r.o., so sídlom 1.mája 173/11, Trenčín, pobočka kancelárie a adresa pre doručovanie Teplická 7434/147, Piešťany, IČO: 47 234 679, o vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 2.274,96 eur s príslušenstvom, priznanie primeraného finančného zadostučinenia, určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, vyhlásenia zmluvnej podmienky za neprijateľnú, na odvolanie žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Prievidza č.k. 11Csp/46/2018-150 zo dňa 17. decembra 2019, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.
- II. Žalovanému **n e p r i z n á v a** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. V záhlaví identifikovaným rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. zamietol žalobu a výrokom II. priznal žalovanej nárok na náhradu trov konania voči žalobkyni vo výške 100%. V odôvodnení uviedol, že súd prvej inštancie vo veci už konal a rozhodol rozsudkom, č.k. 11Csp/46/2018 zo dňa 06.12.2018. Výrokom I. uvedeného rozsudku žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 2.274,96 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2.104,24 eur od 6.4.2018 do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 170,72 eur od 25.6.2018 do zaplatenia. Výrokom II. konanie o zaplatenie primeraného finančného zadostučinenia vo výške 227,50 eur zastavil. Výrokom III. konanie o určenie, že spotrebiteľský úver č. 4203110152 zo dňa 26.03.2012 je bezúročný a bez poplatkov zastavil. Výrokom IV. konanie o určenie, že zmluvná podmienka v Zmluve č. 4203110152 zo dňa 26.3.2012: „klient svojím podpisom na tejto zmluve potvrdzuje, že pred uzavretím úverovej zmluvy prevzal formulár so štandardnými európskymi informáciami o spotrebiteľskom úvere, ktorý bol vyhotovený v súlade s právnymi predpismi a bolo mu poskytnuté náležité vysvetlenie“ je neprijateľná zastavil. Napokon, výrokom V., priznal žalobkyni nárok na náhradu trov konania voči žalovanému vo výške 100%. Proti tomuto rozsudku podal žalovaný odvolanie, o ktorom odvolací súd rozhodol tak, že vyššie uvedený rozsudok súdu prvej inštancie, vo výroku I. a V. zrušil a v tejto časti vrátil vec na ďalšie konanie, pričom výrok II., III. a IV. nadobudli právoplatnosť. Po opätovnom prejednaní veci, súd prvej inštancie vec právne posúdil v zmysle § ods. 2, § 2, § 4 ods. 1, § 9 ods. 1, 2, § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., § 107 ods. 1, 2 a § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka. Skonštatoval, že z dokladov o platbách žalobkyne zistil, že zaplatila žalovanému celkom sumu 5.700,30 eur, pričom došiel k záveru, že žalobkyňa preplatil úver o sumu 2.108,30 eur, avšak nie o sumu 2.274,96 eur. Nakoľko však súd prvej inštancie musel prihliadnuť na námietku premlčania, ktorú žalovaný vzniesol

prostredníctvom právnej zástupkyne, žalobu žalobkyne zamietol z dôvodu premlčania nároku. Ďalej uviedol, že žalobkyňa sa dozvedela o tom, že zaplatila viac ako mala, resp., že úver preplatila už po dátume 14.12.2015, pretože splátky uhrádzala poštovými poukázkami, v rovnakej výške každý mesiac 85,35 eur a keď začala uhrádzať od 1.1.2016 ďalšie splátky, tieto uhrádzala v jej známej výške, pričom už 14.12.2015 vedela, že istinu - úver vo výške 3.600 eur uhradila. Preto sa logicky žalobkyňa musela dozvedieť o tom, že dlh preplatila už v januári 2016, keď začala uhrádzať splátky navyš. Súd prvej inštancie sa nestotožnil s právnym názorom zástupcu žalobkyne, ktorá na pojednávaní tvrdila, že subjektívna premlčacia doba nemohla žalobkyňu ubehnúť, lebo o tom, že úver preplatila sa dozvedela až po porade s právnym zástupcom vo februári 2018. Aj z ustálenej rozhodovacej praxe súdov mal za zrejmé, že rozhodujúci okamih pre začatie plynutia subjektívnej premlčacej doby je deň, kedy sa o vzniku bezdôvodného obohatenia oprávnený dozvie, keď zistí skutkové okolnosti, t. j. sama žalobkyňa platila poštovými poukázkami rovnakú výšku splátok každý mesiac, teda jednoduchým matematickým spočítaním splátok už vedela, že od januára 2016 platí navyš žalovanému, platí nad rámec poskytnutého úveru 3.600 eur, ktorý už uhradila dňa 14.12.2015. Vedela, že žalovaný ako veriteľ, ktorý jej poskytol úver sa bezdôvodne obohatil. Tieto znalosti žalobkyňa mala a z tohto mohla vyvodiť i zodpovednosť žalovaného za bezdôvodné obohatenie. Z uvedených dôvodov súd prvej inštancie žalobu zamietol, nakoľko žalobkyňa podala žalobu na súde prvej inštancie dňa 16.05.2018, pričom subjektívna premlčacia lehota pri bezdôvodnom obohatení začala plynúť po 14.12.2015 a uplynula v decembri 2017. Uzavrel, že tým, že ubehla subjektívna premlčacia lehota a bola vznesená námietka premlčania, nemožno právo na vydanie bezdôvodného obohatenia žalobkyňu vydať. K uzavretej úverovej zmluve uviedol, že túto posúdil ako spotrebiteľskú zmluvu podľa zákona č. 129/2010 Z. z. účinnú ku dňu uzatvorenia zmluvy, t. j. ku dňu 26.3.2012, kedy nadobudol účinnosť zákon č. 394/2011 Z. z. účinný od 1.12.2011. Po posúdení úverovej zmluvy z hľadiska zákonných náležitostí, ktoré musí úverová zmluva obsahovať, aby bola platná mal súd prvej inštancie za to, že žalobkyňu bol poskytnutý bezúčelový úver a zmluva neobsahuje všetky zákonne predpísané náležitosti upravené v § 9 ods.1 a 2 zákona č. 129/2010 Z. z., neobsahuje dobu trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti a rozpis splátok a ani splatnosť jednotlivých splátok. V zmluve bol uvedený len počet splátok 84, zmluva neobsahovala ani termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa mali splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Z dôvodu absencie týchto náležitostí považoval predmetný úver za bezúročný a bez poplatkov a mal za to, že splátky uhradené žalobkyňou po 14.12.2015 žalovanému nepatria. Avšak vzhľadom na vznesenú námietku premlčania, žalobu zamietol, z dôvodu, že nárok žalobkyne vyhodnotil ako premlčaný. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 2 CSP.

2. Proti tomuto rozsudku podala, v zákonnej lehote, odvolanie žalobkyňa, z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP). Namietala, nesprávne posúdenie plynutia 2-ročnej subjektívnej premlčacej lehoty súdom prvej inštancie. Mala za to, že pri posudzovaní začiatku plynutia subjektívnej premlčacej doby nestačí prezumovaná vedomosť žalobcu o tom, že na jeho úkor došlo k bezdôvodnému obohateniu a vôbec nestačí, ak sa dozvie o okolnostiach, z ktorých je možné zodpovednosť za bezdôvodné obohatenie vyvodiť. Dodala, že slovné spojenie „keď sa oprávnený dozvie“ je potrebné vykladať v tom zmysle, že oprávnená osoba musí nadobúdať vedomosť o skutočnostiach podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka, čo mala za preukázané z početnej judikatúry. Ďalej uviedla, že dôvodom vzniku bezdôvodného obohatenia v danom prípade bolo to, že zákon č. 129/2010 Z.z. upravuje v presne špecifikovaných prípadoch fikciu bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. Podľa názoru žalobkyne, bez toho, aby ktokoľvek vedel, že na zmluvu o úvere sa vzťahuje táto fikcia, by nebolo možné žiadnom prípade hovoriť o skutočnej vedomosti o bezdôvodnom obohatení. V danom prípade žalobkyňa o tejto fikcii získala vedomosť po prvej porade s jej právnym zástupcom, čo znamená, že nadobudla vedomosť o bezdôvodnom obohatení až po tejto porade, t.j. vo februári 2018. Žalobkyňa tiež namietala, že súd prvej inštancie presvedčivým spôsobom neodôvodnil, na základe akých skutočností dospel k záveru, že žalobkyňa sa o vzniku bezdôvodného obohatenia dozvedela už skôr, tzn. že o tejto skutočnosti vedela už od 14.12.2015. Ďalej žalobkyňa poukázala na to, že ak by argumentácia súdu prvej inštancie o začiatku plynutia subjektívnej premlčacej doby bola správna, časť žalovanej pohľadávky už bola premlčaná pred tým, než vznikla. Vytýkala súdu prvej inštancie, že nebral do úvahy, že celková suma bezdôvodného obohatenia vznikla v dôsledku čiastkových plnení, t.j. splátok. Vzhľadom k tomu, že žaloba vo veci bola podaná dňa 10.05.2018, pohľadávka tak minimálne v časti 1.679,38 eur, podľa žalobkyne, nemohla byť premlčaná. Na základe uvedené žiadala, aby odvolací súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyňu sumu 2.108,18 eur s príslušenstvom a zároveň ho zaviazal na náhradu trov konania.

3. Žalovaný sa písomne k odvolaniu žalobkyne nevyjadril.

4. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací vec preskúmal podľa § 379 a § 380 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) v rozsahu a z dôvodov odvolania žalobkyne, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP ako vecne správny potvrdiť.

5. Odvolací súd preskúmaním veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie vzal do úvahy všetky skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov vyplynuli, neopomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo, výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191 CSP. Pri rozhodovaní súd prvej inštancie použil správny právny predpis, správne ho vyložil a na daný skutkový stav ho aj správne aplikoval. Odvolací súd sa preto stotožňuje so skutkovými i právnymi závermi súdu prvej inštancie a z tohto dôvodu si odvolací súd aj osvojil dôvody napadnutého rozhodnutia, v celom rozsahu na ne poukazuje v zmysle § 387 ods. 2 CSP a k odvolacím námietkam žalobkyne dodáva nasledovné:

6. Súd prvej inštancie žalobu žalobkyne zamietol po tom, čo dospel k záveru o dôvodnosti žalovaným podanej námietky premlčania uplatneného práva žalobkyne. Pri tomto závere vychádzal zo skutočnosti, že žalobkyňa si voči žalovanému uplatnila nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, z titulu úveru poskytnutého žalovaným žalobkyni. Súd prvej inštancie mal za to, že subjektívna premlčacia lehota pri bezdôvodnom obohatení začala plynúť odo dňa 14.12.2015, a teda uplynula v decembri 2017 (§ 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Predmetnú žalobu žalobkyňa podala na súd prvej inštancie dňa 16.05.2018, teda po uplynutí subjektívnej premlčacej doby, a preto súd prvej inštancie žalobu zamietol.

7. S uvedeným záverom súdu prvej inštancie sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožňuje a s odvolacími námietkami žalobkyne, v zmysle ktorých sa o vzniku bezdôvodného obohatenia dozvedela až po prvej porade so svojim právnym zástupcom, t.j. vo februári 2018, odvolací súd nesúhlasí.

8. Čo sa týka práva na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia toto podlieha premlčaniu. Pri premlčaní práva na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia je ustanovená kombinovaná premlčacia doba, a to subjektívna (§ 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>>) a objektívna (§ 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>>). Začiatok subjektívnej i objektívnej premlčacej doby je stanovený odlišne na sebe nezávisle a ich plynutie a skončenie je tiež vzájomne nezávislé. Subjektívna premlčacia doba môže plynúť iba v rámci objektívnej premlčacej doby, ktorú nemôže prekročiť. Subjektívna premlčacia doba je 2 - ročná a na začatie jej plynutia vždy treba rešpektovať subjektívnu stránku oprávneného týkajúcu sa jeho vedomosti o bezdôvodnom obohatení a vedomosti o tom, kto sa na jeho úkor bezdôvodne obohatil.

9. Pre začiatok plynutia 2-ročnej subjektívnej premlčacej doby je rozhodný deň, kedy sa oprávnený v konkrétnom prípade skutočne dozvie o tom, že došlo na jeho úkor k získaniu bezdôvodného obohatenia a kto ho získal. Pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby k uplatneniu práva na vydanie bezdôvodného obohatenia sa vyžaduje skutočná (preukázaná) vedomosť oprávneného o vzniku bezdôvodného obohatenia o osobe obohateného, nepostačuje, že mal možnosť sa potrebné skutočnosti dozvedieť už skôr. Je teda potrebné vychádzať z toho, že o vzniku bezdôvodného obohatenia sa dozvie vtedy, keď má k dispozícii údaje, ktoré mu umožnili podať žalobu o vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia, teda nadobudol vedomosť o rozsahu bezdôvodného obohatenia. V tejto súvislosti odvolací súd dáva do pozornosti, že danom prípade mala žalobkyňa k dispozícii všetky údaje, obsiahnuté v zmluve o spotrebiteľskom úvere zo dňa 26.03.2012 a ďalších dokladov doručených žalovaným žalobkyni.

10. V súvislosti s posúdením začatia plynutia subjektívnej premlčacej doby odvolací súd poukazuje aj na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo 67/2011 <<http://merit.slv.cz/1Cdo67/2011>>, ktorý pri posudzovaní otázky začiatku plynutia subjektívnej premlčacej doby vychádza z ustálenej súdnej praxe, že pre jej začiatok je rozhodujúci okamih, kedy sa oprávnený v danom konkrétnom prípade skutočne dozvie o tom, že došlo na jeho úkor k bezdôvodnému obohateniu a kto ho získal, že pre uplatnenie práva

na vydanie bezdôvodného obohatenia je rozhodujúci subjektívny moment, kedy sa oprávnený dozvie také okolnosti, ktoré sú relevantné pre uplatnenie jeho práva na súde.

11. Z obsahu spisu v danej právnej veci vyplýva, že žalobkyňa uhradila žalovanú istinu na účet žalovaného tak, že poslednú splátku istiny vo výške 85,36 eur uhradila dňa 14.12.2015. (táto skutočnosť nebola medzi stranami sporná). Podľa názoru odvolacieho súdu týmto dňom začala žalobkyni plynúť i dvojročná subjektívna premlčacia doba v zmysle § 107 ods. 1 OZ <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>>. Pokiaľ žalobkyňa od počiatku plnila bez právneho dôvodu, už v tomto okamihu jej boli známe všetky skutkové okolnosti potrebné na podanie žaloby na vydanie bezdôvodného obohatenia, teda komu plnila a v akej výške. Názor žalobkyne prezentovaný v odvolaní, že subjektívna premlčacia doba jej začala plynúť až vo februári 2018 (po porade s jej právnym zástupcom), posúdil odvolací súd za nesprávny, keďže je založený na vedomosti žalobkyne o právnej kvalifikácii nároku ako o bezdôvodnom obohatení, ktorá okolnosť pri skúmaní začiatku plynutia tejto premlčacej doby je bez právneho významu. Subjektívna premlčacia doba pri poslednej splátke tak začala plynúť dňom 14.12.2015, pričom posledný deň 2-ročnej subjektívnej doby tak pripadol na 14.12.2017. Žalobkyňa nárok na zaplatenie žalovanej sumy z titulu bezdôvodného obohatenia uplatnil na súde prvej inštancie až dňa 16.05.2018, t.j. po uplynutí tejto doby. Keďže žalovaný v konaní relevantným spôsobom vzniesol námietku premlčania, v danej veci nemožno žalobcovi premlčané právo priznať.

12. Podľa § 100 ods.1 Občianskeho zákonníka <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>>, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

13. Premlčanie je uplynutie času ustanoveného v zákone na vykonanie práva, ktorý uplynul bez toho, aby sa právo bolo vykonalo, v dôsledku čoho povinný subjekt môže čeliť súdnemu uplatneniu práva námietkou premlčania. Použitie námietky premlčania má za následok zánik nároku patriaceho k obsahu práva, teda zánik jeho súdnej vymáhateľnosti, v dôsledku čoho premlčané právo nemožno oprávnenému priznať. Námietku premlčania môže povinný subjekt uplatniť v ktoromkoľvek štádiu konania až do právoplatného skončenia veci. Vznesenie námietky premlčania po márnom uplynutí premlčacej doby má tie právne dôsledky, že súd oprávnenej osobe premlčané subjektívne občianske právo nemôže priznať, lebo vznesením námietky premlčania dlžníkom došlo k zániku nároku a súd musí žalobu veriteľa, ktorou sa tohto premlčaného práva domáha, zamietnuť. Uplatnením námietky premlčania na súde prestáva byť subjektívne právo vynútiteľné.

14. Podľa § 107 ods.1 Občianskeho zákonníka <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>>, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

15. Podľa § 107 ods.2 Občianskeho zákonníka <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>>, najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

16. Právo na vydanie bezdôvodného obohatenia je právom majetkovým a preto sa premlčuje podľa ustanovenia § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>> Právo na vydanie získaného bezdôvodného obohatenia sa teda môže premlčať tak v subjektívnej dobe (§ 107 ods. 1), ako aj v objektívnej dobe (§ 107 ods. 2). Ak sa povinný subjekt premlčania dovoľá, nemožno oprávnenému právo na vydanie získaného bezdôvodného obohatenia priznať, ak márne uplynula aspoň jedna z uvedených lehôt. Začiatok plynutia premlčacích dôb je určený okamihom, keď došlo k získaniu bezdôvodného obohatenia. Ide o okamih splnenia všetkých predpokladov občianskoprávnej zodpovednosti za bezdôvodné obohatenie. Aby bolo možné hovoriť o premlčaní práva, musí toto právo najskôr vzniknúť. Subjektívna premlčacia doba nemôže začať plynúť skôr, než objektívne premlčacie doby. O tom, že došlo k získaniu bezdôvodného obohatenia a kto ho získal, sa totiž oprávnený nemôže dozvedieť skôr, než bezdôvodné obohatenie vôbec vzniklo. Preto ani subjektívna lehota nemôže začať plynúť skôr, než vznikne právo na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktorého sa týka. O tom, že došlo k získaniu bezdôvodného obohatenia a kto ho získal, sa oprávnený dozvie vtedy, keď pozná skutkové okolnosti, z ktorých možno usudzovať na získanie bezdôvodného obohatenia na jeho úkor, a to aspoň v takej výške (objektívne vyčíslenej v peniazoch), že právo na jeho

vydanie možno dôvodne uplatniť na súde. Rozhoduje skutočná, nie predpokladaná znalosť okolností uvedených v ustanovení § 107 ods. 1.

17. Oprávnený sa dozvie o vzniku bezdôvodného obohatenia a o tom, kto sa na jeho úkor obohatil vtedy, keď skutočne (preukázateľne) zistí skutkové okolnosti, na základe ktorých môže podať žalobu o vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia, t.j. keď nadobudne vedomosť o rozsahu bezdôvodného obohatenia a o osobe obohateného, a to bez ohľadu na to, že sa o týchto skutočnostiach mohol dozvedieť aj skôr. To, kedy sa oprávnený dozvedel (dospel k záveru), ako takýto jeho nárok, vyplývajúci z týchto skutkových okolností, možno právne kvalifikovať, nie je pri posudzovaní okamihu začatia plynutia subjektívnej premlčacej doby vôbec relevantné. (Rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1 Cdo 67/2011 <<http://merit.slv.cz/1Cdo67/2011>>).

18. Podľa § 451 ods.1 Občianskeho zákonníka <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>>, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

19. Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>>, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

20. Odvolací súd zhodne ako súd prvej inštancie dospel k záveru, že predmetnú úverovú zmluvu, uzatvorenú dňa 26.03.2012, medzi stranami sporu je potrebné posudzovať podľa ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov účinného ku dňu uzatvorenia zmluvy. Žalobkyňa ako fyzická osoba vystupovala v danom právnom vzťahu ako spotrebiteľ a žalovaný vystupoval ako dodávateľ, keď žalobkyni bol poskytnutý úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Predmetná úverová zmluva nebola individuálne dojednaná, keďže bola vyhotovená na formulári s obsahom a zmluvnými podmienkami vopred pripravenými bez možnosti žalobkyne ako spotrebiteľa ovplyvniť, meniť ich obsah a žalovaný v spore nepreukázal opak. Predmetnú úverovú zmluvu je potrebné posúdiť aj z hľadiska ďalších právnych predpisov upravujúcich spotrebiteľské zmluvy, nielen v kontexte zákona o spotrebiteľských úveroch, ale aj § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>> Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody je potrebné predmetnú zmluvu v zmysle § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>> účinného v čase uzatvorenia zmluvy, považovať za zmluvu spotrebiteľskú. Keďže zmluvou o úvere sa žalovaný ako dodávateľ zaviazal poskytnúť žalobcovi ako spotrebiteľovi dočasne peňažné prostriedky vo forme úveru a žalobca ako spotrebiteľ sa zaviazal poskytnuté peňažné prostriedky zvýšené o príslušný poplatok vrátiť, ide o spotrebiteľský vzťah. Z vyššie uvedených podstatných dôvodov je preto možné sa stotožniť so záverom súdu prvej inštancie, že predmetná úverová zmluva uzatvorená medzi stranami sporu je spotrebiteľskou zmluvou.

21. Rovnako je správny záver, že žalobkyňa si v konaní uplatnila právny nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia dôvodiac tým, že predmetnú zmluvu o úvere ako spotrebiteľskú zmluvu pre absenciu obligatórnych náležitostí (§ 9 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy) považuje za bezúročnú a bez poplatkov. Vzhľadom na výšku poskytnutého úveru zo strany žalovaného a výšku úhrad žalobkyne titulom predmetného úveru, vzniklo na strane žalovaného bezdôvodné obohatenie podľa ustanovenia § 451 ods.1, 2 Občianskeho zákonníka <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>>, ktoré žalovaný získal plnením bez právneho dôvodu, keď žalovaný nemal právny nárok titulom predmetnej spotrebiteľskej zmluvy od žalobkyne na úhradu úrokov a poplatkov. Žalovaný bol povinný ho vydať žalobkyni, na úkor ktorej sa bezdôvodne obohatil. Avšak za stavu, že žalovaný dôvodne namietal v konaní premlčanie uplatneného právneho nároku, vznesením námietky premlčania žalovaným došlo k zániku nároku žalobkyne a súd prvej inštancie musel žalobu žalobkyne, ktorou sa tohto premlčaného práva domáhala, zamietnuť. Keďže žalovaný v konaní pred súdom prvej inštancie právne relevantným spôsobom vzniesol námietku premlčania, odvolací súd sa stotožnil s právnym názorom súdu prvej inštancie, že za daného preukázaného skutkového stavu nebolo možné žalobkyni premlčané právo priznať.

22. Na zdôraznenie správnosti odvolací súd dodáva, že i keď v predmetnom konaní ide o spotrebiteľský právny spor, kde v zmysle § 303 ods. 2 CSP, môže súd vykonávať aj tie dôkazy, ktoré neboli navrhnuté, ak je to nevyhnutné na rozhodnutie vo veci, pričom aj bez návrhu obstará alebo zabezpečí taký dôkaz,

je potrebné uviesť, že toto ustanovenie nenahrádza dôkaznú povinnosť žalobcu. Strana v konaní má z vlastnej iniciatívy nielen povinnosť tvrdenia, ale musí aj iniciatívne postupovať aj pri predkladaní dôkazov (dôkazná povinnosť). Znamená to, že pokiaľ strana v konaní niečo tvrdí, má povinnosť to aj preukázať. V opačnom prípade sa vystavuje nebezpečenstvu neúspechu v konaní pre neunesenie dôkazného bremena. Uvedené platí aj v prípade spotrebiteľských sporov, pričom § 303 ods. 2 CSP, slúži predovšetkým na ochranu spotrebiteľa, keď súd môže v záujme zistenia skutkového stavu nevyhnutného pre rozhodnutie vo veci vykonať aj ďalší dôkaz.

23. V predmetnej veci z obsahu zápisnice z pojednávania zo dňa 06.12.2018 vyplynulo, že žalobkyňa zmluvu o úvere podpísala dňa 26.03.2012 a suma 3.600 eur jej bola pripísaná na účet. Zároveň žalobkyňa dodala, že zmluvu si riadne nepozrela, až neskôr zistila, že musí vrátiť viac ako 6.600 eur. Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že žalobkyňa mala k dispozícii všetky údaje vyplývajúce z predmetnej zmluvy (napr. celkovú výška úveru, výšku mesačnej splátky, počet splátok, úrokovú sadzba, RPMN), teda mala znalosť skutkových okolností, ktoré zakladajú skutočnú vedomosť o vzniku bezdôvodného obohatenia ako i osobe obohateného. Na základe takto preukázateľne získaných informácií si žalobkyňa urobila dostatočný úsudok o tom, že platby titulom predmetnej úverovej zmluvy presiahnu v úhrne výšku istiny úveru. Teda vedomosť žalobkyne ako dlžníka o bezdôvodnom obohatení spočívajúcom v platbách na úroky a poplatky úveru, ktorý bol bezúročný a bez poplatkov v dôsledku sankcii zakotvenej v právnej úprave spotrebiteľských úverov, vzniká v zásade v okamihu platby nad rámec istiny. Rovnaký záver prijal aj iný senát tunajšieho odvolacieho súdu v rozhodnutiach č . k. 17Co/372/2015, 17Co/315/2017, 17Co/263/2017.

24. Vzhľadom k vyššie uvedenému odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny, podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP, potvrdil.

25. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní úspešnému žalovanému odvolací súd nepriznal náhradu trov odvolacieho konania proti žalobkyni, nakoľko mu žiadne trovy odvolacieho konania preukázane nevznikli.

26. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).